

Nåd vare med er och frid från Gud, vår Far, och Herren Jesus Kristus!

Predikotexten är Luk 21:25–33.

25 Tecken ska visa sig i solen och månen och stjärnorna, och på jorden ska folken gripas av ångest och stå rådlösa vid havets och vågornas dån. 26 Människor ska tappa andan av skräck i väntan på det som ska drabba världen, för himlens makter ska skakas. 27 Då ska man se Människosonen komma i ett moln med stor makt och härlighet. 28 Men när det här börjar hända, så räta på er och lyft era huvuden, för er befrielse närmar sig."

29 Han gav dem också en liknelse: "Se på fikonträdet och alla andra träd. 30 När ni ser att de knoppas, förstår ni av er själva att sommaren redan är nära. 31 På samma sätt vet ni, när ni ser detta hända, att Guds rike är nära. 32 Jag säger er sanningen: Det här släktet ska inte förgå förrän allt detta sker. 33 Himmel och jord ska förgå, men mina ord ska aldrig förgå."

Bön: Jesus, hjälp oss att fästa blicken på dig och inte fastna i jagandet efter denna världens goda. Ge oss tålamod när vi väntar på din ankomst. Låt mig få säga det du vill ha sagt just nu. Öppna ditt ord för våra hjärtan och våra hjärtan för ditt ord. Amen.

Den här texten och dagens tema påminner mycket om den 24 söndagen efter Trefaldighet. Då var vårt tema: De yttersta tingen. Den påminner också om söndagen före domsöndagen, då vi uppmanades att vaka inför Herrens återkomst. I dag är huvudtemat: Ha tålamod medan ni väntar! Vi ska behandla tre ämnen:

- Advent = ankomst
- Tecknen på Jesu återkomst
- Herrens ord håller

1 Herrens ankomst: advent

Det har blivit allt vanligare att vi firar jul redan i advent. Många vet inte ens skillnaden mellan advent och jul. Radio och TV fylls av julprogram och man ordnar julkonserter redan före adventstiden, för att inte tala om alla s k lil-

lajulfester som ändå inte handlar om jul utan är förlustelser av annat slag. Men när man hört Stilla natt och O helga natt i flera veckor före jul så är känns de slitna så snart julen är förbi. Då orkar man inte med mera, fast julen egentligen börjar på juldagen och firas åtminstone fram till trettondagen.

Advent betyder *ankomst*. Det är Herren som kommer. Vi kan tänka på tre slag av ankomst:

- 1) *Jesus kom*. Han föddes till jorden som ett barn och växte upp för att tjäna och ge sitt liv.
- 2) *Jesus kommer* idag till oss i sitt ord och i sina sakrament för att befria oss från synden, döden och djävulens våld och göra oss till Guds barn och himmelrikets arvingar.
- 3) *Jesus ska komma* tillbaka på den yttersta dagen.

Söndagarna under adventstiden vill bereda oss i alla de här betydelserna. Senaste söndag firade vi Jesu ankomst som kung. Vi började rikta blickarna framåt mot det stora undret då Gud föddes som människa för att sedan under 30 år göra sin tjänst som profet, präst och kung. Adventstiden är en andlig fastetid i väntan på Jesu ankomst till jorden. Johannes Döparen, som är en central gestalt särskilt under tredje och fjärde söndagen i advent, beredde vägen för Jesus som profeterna hade sagt. Han kallar oss att tro på Jesus och låta honom bli centrum i våra liv. I dag på andra söndagen i advent tänker vi särskilt på Jesu andra tillkommelse, då han kommer för att döma levande och döda.

Advent är alltså en bot- och fastetid. Det rimmar väldigt illa med den yrande julhandeln med allt sitt tingel-tangel. Därför ber vi i psalmen:

*Nu må vi oss bereda
att möta med stor fröjd
den hjälte som vill träda
till oss från himlens höjd.*

Nu under adventstiden har vi kallelse att vittna om honom och förverkliga det som Paulus förmanar oss till i Rom 12:2:

Anpassa er inte efter den här världen, utan låt er förvandlas genom förnyelse av ert

sinne så att ni kan pröva vad som är Guds vilja.

Det är en stor frestelse också för oss kristna att falla in i tidens sedvänjor och glömma vad adventstiden verkligen är. Vi kan fråga oss: ser våra grannar och vänner att vi väntar Jesus?

Vår tids julfirande har blivit mycket väsen kring oss själva och våra familjer. Det handlar om vad vi ska få och vad vi ska ge åt varandra. Men advent vill påminna oss att rikta blicken mot Jesus, vår kung och vår Frälsare. Det är han som ska vara huvudsaken. När vi om ett par veckor firar jul är det barnet i krubban som är i centrum, inte julmaten och inte julklapparna. Det behöver vi öva oss att tänka på, för i den här världen lär vi oss mest att tänka på oss själva.

2 Tecknen på Jesu återkomst

Låt oss gå till vår text och se på några saker.

Tecken ska visa sig i solen och månen och stjärnorna, och på jorden ska folken gripas av ångest och stå rådlösa vid havets och vågornas då. Människor ska tappa andan av skräck i väntan på det som ska drabba världen, för himlens makter ska skakas.

Jesus talar om tecken i solen. Vi tänker kanske på solförmörkelser som händer ibland, fast ganska sällsynt. Visst ska vi minnas Jesu återkomst när det händer sådant, särskilt när förmörkelsen är total som väldigt få av oss har upplevt själva, men som känns väldigt kuslig, efter vad som har sagts. Men det har funnits också ett annat tecken i solen: när Jesus hängde på korset blev det mörkt mitt på dagen. Man har inte hittat någon naturlig förklaring till det. Gud gjorde ett under då, så att solen miste sitt sken som vid en solförmörkelse fast det var fullmåne.

Vi kan få en tankeställare av solförmörkelserna. De ska påminna oss att det värsta är när den andliga solen ska förmörkas. När vi ser Jesus hänga på korset och det blir mörkt, får vi en aning om hur djävulen ska se ut att triumfera tiden innan Jesus kommer tillbaka. Men han vann inte, och han ska inte heller avgå med segern i denna yttersta tid fast det ser mörkt ut. I Upp 9:2 står det om rök som steg

upp från avgrundens brunn som hade öppnats, och solen och luften förmörkades av röken från brunnen. Det här är en bild av villfarelserna som har sin rot i helvetet. När djävulen sänder ut sin rök för att förmörka Guds ord, då har vi inte längre det klara solljuset med oss. Hur ska vi veta vad som är rätt och fel om Guds ord inte längre lyser för oss? Så har det ju gått idag när man förnekar Guds ord. Lukas berättar tidigare i kapitel 21 om hur Jesus säger att det hör till tecknen på hans återkomst att många ska komma i hans namn med falsk lära. Därför varnar han (Luk 21:8):

Se till att ni inte blir vilseledda!

Jesus säger också att folken ska gripas av ångest och stå rådlösa vid havets och vågornas då. För ett par veckor sedan samlades jordens ledare för att försöka göra något åt den klimatkatastrof som hotar, och som vi påminns om varje gång det kommer en orkan som förstör städer och byar och skyfall som översvämmar städer och byar.

Men som kristna ska vi inte gripas av vare sig klimatångest eller någon annan ångest av det som sker runt om oss. Människor ska tappa andan av skräck, men vi har fått besked:

Men när det här börjar hända, så räta på er och lyft era huvuden, för er befrielse närmar sig.

När människorna runt omkring oss talar om klimatångest och uttrycker oro för hur det ska gå med jorden, och när de försöker rätta till det genom att be vår jord om förlåtelse och gottgöra sina synder genom att lämna bort en och annan flygresa, då kan vi berätta för dem: vi har svaret! Läs i Bibeln! Det står om det här i Bibeln!

Jesus säger att allt det här ska väcka glädje hos oss. Vi ska räta på ryggen och frimodigt se uppåt, för då vet vi att Människosonen snart kommer i ett moln med stor makt och härlighet. Allt det här visar att vår befrielse närmar sig. Vilken glädje! Och vilken kontrast mot allt det som människor håller på med runtom oss!

Hur kan det här väcka glädje? Jo, för Jesus kom till denna fallna värld, där det redan då fanns så mycket ont och då världen mötte honom med fiendskap, fast han inte hade gjort något ont. Jesus kom för att frälsa världen.

Han kom för att betala för världens alla synder. Han kom för att ställa till rätta det som har gått snett genom våra synder. Och därför får också du vara trygg och lita på att han har betalat också för dina klimatskulder, lika mycket som han har betalt för dina hemliga synder, din avund, din oförmåga att vara en kärleksfull medmänniska, dina otuktiga begär, och annat som du känner som hot mot att få tillhöra Jesus. Han betalade för allt och därför får du vara hans. Han har öppnat vägen till himlen genom sitt rena och heliga liv och sin oskyldiga död, och Gud bevisade att det var fullbordat då han uppstod ur graven på påskmorgonen. Och han kallade dig personligen att vara hans då du blev döpt och blev klädd i hans rättfärdighet. Därför kan du jubla och vara glad när du ser hans tecken, också fastän du själv är mitt i provningarna!

Jesus nämner också ett annorlunda tecken:

Se på fikonsträdet och alla andra träd. När ni ser att de knoppas, förstår ni av er själva att sommaren redan är nära. På samma sätt vet ni, när ni ser detta hända, att Guds rike är nära.

Jesus nämner fikonsträdets knoppning på våren. Men han nämner också alla andra träd. Vi har ju inga fikonsträd här, men vi har många slags träd som knoppas på våren. Det är en bild och en årlig påminnelse om hur vi kan tyda tecken. Knoppningen är ett tecken på att sommaren är nära.

Många ger en annorlunda tolkning: de säger att fikonsträdet är en symbol för Israel. När judarna samlas åter till sitt land är det tidens tecken: Jesus kommer snart. Men Jesus säger inget om judafolket utan ger en bild från naturen. Han ger oss exempel på sådana tecken som vi ska förstå att tolka. Och meningen är att vi av de tecken som sker runt om oss ska förstå att Jesus snart kommer tillbaka, på samma sätt som när vi ser på trädens knoppning och förstår att sommaren är nära. Därför får vi räta på oss och frimodigt lyfta våra huvuden.

3 Herrens ord håller

Det tredje och sista vi ska säga idag är att Guds ord håller:

Jag säger er sanningen: Det här släktet ska inte förgå förrän allt detta sker. Himmel och jord ska förgå, men mina ord ska aldrig förgå.

Vad menar Jesus med "det här släktet"? Miss tog han sig när han inte kom tillbaka medan hans lärjungar levde? För de trodde så, det ser vi av hur Paulus skriver: *vi som lever och är kvar till Herrens ankomst* (1 Tess 4:15).

Jesus uttalar sig faktiskt lite tvetydigt här, och det var kanske inte heller hans mening att vi skulle förstå exakt vad han menade. För alla kristna i alla tider ska vara beredda på hans återkomst, när som helst. Han sa så mycket vi behöver veta, för att vi alltid ska vara beredda. Ordet som Folkbibeln översätter med släkte (*geneà*, vi har det i svenskan i ordet generation och genealogi = släktforskning) betyder härkomst, släkt. Ordet kan betyda 1) släktled; 2) stam, släkte; 3) generation; 4) efterkommande.

Jesus kan alltså ha avsett den då levande generationen, eller hela det judiska folket, eller människosläktet. Man kan tänka sig att han lovade att det judiska folket som stam inte skulle gå under innan han kommer tillbaka. Och det är ju egentligen ett under att det ännu finns ett judiskt folk, efter alla utrotningsförsök. I den betydelsen sa han något helt sant. Det var en profetia att judefolket ska bestå fram till den yttersta dagen. Men det kan också hända att vi ska förstå det som hela människosläktet. Båda tolkningarna är möjliga.

Det som är verkligt stort här är att det finns en och endast en sak som ska förbli när allt annat går under. Vi sjunger i nyårspsalmen (37):

*Ett finns som fast förbliver
i himmel och på jord
och evig trygghet giver:
det är Guds eget ord.*

Hela Guds skapelse ska en dag gå under, himmel och jord, hela universum. I 2 Pet 3:10 står det:

Men Herrens dag kommer som en tjuv, och då ska himlarna försvinna med våldsamt dån och himlakropparna upplösas av hetta och jorden och dess verk inte mer finnas till.

Men efter det skriver Petrus (v 13):

Men efter hans löfte ser vi fram emot nya himlar och en ny jord där rättfärdighet bor.

Visst är det något att se fram emot! Då finns inte mera någon ondska. Då ska allt som är orättfärdigt ha fått sitt slutliga straff. Då ska vi för alltid vara hos Herren, för Jesus har öppnat vägen till den här härliga platsen där det bor bara rättfärdighet.

Garantin för att det ska ske så har vi i att Guds ord aldrig någonsin kommer att gå under. Jesu ord håller. Och därför kan vi lita på hans löften. Vi kan svara på sångarens fråga hur vi kunnat komma in genom portarna dit ingen syndare får komma:

*På nåden jag levde, på nåden jag dog,
av nåd kom jag in i den staden.
Se, därför att Jesus min synd på sig tog
jag nu får stå med i den raden
som sjunger halleluja evigt.*

Amen.

Lovad vare Gud, och välsignad i evighet, som med sitt ord tröstar, lär, förmanar och varnar oss. Må hans Helige Ande stadfästa Ordet i våra hjärtan, så att vi inte blir glömska hörare, utan dagligen växer till i tro, hopp, kärlek och tålmod intill änden, och blir saliga genom Jesus Kristus, vår Herre. Amen.